

MO EN TIJGER VIEREN FEEST

Lees ook:

Mo en Tijger lossen het op

Mo en Tijger gaan op reis

Elisabeth Mollema

Mo en Tigger vieren feest

Met
tekeningen
van
Gertie Jaquet

moon

Met dank aan Mila G.

© Elisabeth Mollema, 2020

© Moon, Amsterdam 2020

Illustraties © Gertie Jaquet, 2020

Vormgeving omslag en binnenwerk: Marieke Oele

ISBN 978 90 488 5627 5

ISBN 978 90 488 5628 2 (e-book)

NUR 287

www.uitgeverijmoon.nl

www.overamstel.com

OVERAMSTEL
uitgevers

LEESNIVEAU

		M	E	M	E	M	E	M	E
AVI	S	3	4	5	6	7	P		
CLIB	S	3	4	5	6	7	8	P	

Avontuur

Toegekend door Cito i.s.m. KPG Groep

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Moon is een imprint van Overamstel uitgevers bv

Inhoud

1. Dubbel feest – E3	pagina 7
2. Naar oma – M4	pagina 47
3. In de winkel – E4	pagina 83
4. Henk en de Blitsers – M5	pagina 111
5. Verrassing – E5	pagina 135

Het feestelijke verhaal in deze bundel loopt op in AVI-niveau. Bij de titel van elk hoofdstuk is het niveau aangegeven. Door dit boek zelf te lezen, groei je van AVI E3 tot E5.

Dubbel feest

(AVI E3)

Een lied

Over een week is het groot feest.
Want dan is papa jarig.
En niet alleen hij.
Oma is dan ook jarig.
Het zal dus dubbel feest worden.
Voor papa en oma is het geheim.
Ze mogen er nog niets van weten.
'Mond dicht dus,' zegt mama.
Mo knikt.
Toos knikt ook.
Sem is boven.
Dat is maar goed ook,
want hij kan zijn mond niet houden.
Dat valt ook niet mee

voor een kind van vier.
Sem is de broer van Mo.
Soms spelen ze samen.
Maar Mo speelt liever met zijn vriendjes.
Want Sem houdt van stoute dingen doen.
Dat vindt Mo niet zo leuk.

Vandaag speelt Toos bij Mo.
Ze is de nicht van Mo.
Ze is net zo oud als hij.
En ook even groot.
Alleen heeft zij blond haar.
Maar wel net als Mo veel krullen.
De oma van Mo
is ook de oma van Toos.
Want de mama van Toos
is de zus van de mama van Mo.
Snap je het nog?

‘Ik weet iets!’ roept Mo.
‘Als het feest is,

gaan wij iets leuks doen.'

'Bedoel je een dansje of zo?' vraagt Toos.

Mo schudt zijn hoofd.

'Ik kan niet dansen.

Ik weet iets veel leukers.

We gaan een lied voor hen maken.

Kom mee!

We gaan naar de hut.'

In de hut

Mo opent de deur naar de tuin.
Ze gaan naar de hut van Mo.
Die staat aan het eind van de tuin.
Papa heeft hem voor Mo gemaakt.
Er liggen kussens in de hut.
Die heeft Mo erin gelegd.
Ze zijn om op te zitten.
En er is een lamp.
Het is wel een oude.
Maar dat geeft niks.
Want hij doet het nog steeds.
Mo mocht hem van oma hebben.
Toen ze naar een kleiner huis ging,
kreeg hij ook een tafel.

Hij is klein en heeft drie poten.
Er staan nu twee bekers op.
Eén voor Mo en één voor Toos.
Er zit rood sap in.
Op tafel ligt ook een schaal.
Er liggen vier koekjes op.
Twee voor Mo en twee voor Toos.
Dat heeft Mo eerder gedaan.

Aan de wand hangt een foto.
Er zit een blauwe lijst omheen.
Daarop staat Mo met zijn hond.
Die heet Tijger.
Hij heeft een vacht met strepen.
Net zoals een echte tijger.
Daarom heet hij zo.
Tijger is een speurhond.
Als je iets kwijt bent,
kan hij het vinden.
Hij heeft een hele goede neus.
Daarmee snuift hij de geur op.

De mensen in de buurt weten dat.
Als ze iets kwijt zijn,
komen ze naar Mo.
Soms is hun poes weg.
Of ze zijn hun sleutel kwijt.

Josje

Er was ook eens iemand,
die was zijn kind kwijt.
Het was een meisje van twee jaar.
Ze was de tuin uit gegaan.
Haar moeder zag haar nergens.
Ze was heel erg bang.
Ze rende door de straat.
Toen zag zij Mo en Tijger.
'Ik ben mijn Josje kwijt.'
Zo heette het meisje.
'Ik zie haar nergens.
Kan Tijger helpen?' riep zij.
Mo knikte.
'Mijn hond kan haar vast vinden.'

Hebt u iets dat naar Josje ruikt?
De vrouw gaf Mo een vest van Josje.
Mo liet Tijger eraan ruiken.
Hij rook er lang aan.
Toen boog hij zijn kop.
Tot dicht bij de straat.
En ging ervandoor.
Hij volgde het spoor van Josje.
Daar waar ze had gelopen.
Toen vond hij haar terug.
Haar moeder was erg blij.
En weet je waar Josje was?

In de speeltuin om de hoek.
Onder het klimrek.
Want daar lag zand.
En daar zat ze te spelen.
Haar moeder was er wel langs gegaan.
Maar ze had haar niet zien zitten.
'Tijger vindt altijd alles,' zei Mo trots.

Dat was op woensdag.
Nu is het vrijdag.
En nu is niemand iets kwijt.
Tijger ligt in zijn mand in de hut.
Hij doet alsof hij slaapt.
Hij heeft zijn ogen wel dicht,
maar zijn oren gaan heen en weer.
Hij hoort dus alles.
Want hij denkt vast:
ik let goed op.
Wie weet moet ik aan het werk.
Mo ziet het en zegt:
'Vandaag hoef je niets te doen.'

Dus ga maar lekker slapen.
Als er iemand komt die iets kwijt is,
maak ik je wel wakker.
Toos en ik gaan een lied maken.
Dat is geen werk voor een hond.'
Tijger rekt zich eens flink uit.
Dan valt hij met een zucht in slaap.